

Bestemmelser har man derfor væsentligt indskrænket.

Til §§ 31—34.

Som ovenfor anført vil det offentlige normalt ingen Interesse have i, hvilken Ordning der træffes med Hensyn til Bestyrelsens Rettigheder og Pligter i det enkelte Aktieselskab. Man har derfor ment at kunne nøjes med saadanne rent fundamentale Bestemmelser som de i §§ 31—34 indeholdte. Ved Affattelsen af disse Bestemmelser har man i øvrigt haft for Øje saa vidt muligt at være i Overensstemmelse med de tilsvarende Bestemmelser i det Rigsdagen forelagte Forslag til Lov om Banker. De herhenhørende Bestemmelser i Kommissionsforslaget indeholdtes i dettes §§ 50—60.

Til §§ 35 og 36.

Man har fundet det rigtigt at gentage den i Kommissionsforslagets § 61 indeholdte almindelige Bestemmelse om, at der i ethvert Aktieselskab af Generalforsamlingen skal vælges en eller flere Revisorer til at gennemgaa Regnskabet og Statusopgørelsen. De Regler, man i øvrigt foreslaar angaaende Revisionen, er derimod for Størstedelen væsentlig andre end tidligere, og navnlig gælder dette om de Bestemmelser, der foresloges indført til Betyggelse af Mindretallet. § 61 i Kommissionsforslaget bestemte i saa Henseende, at enhver Aktionær, saalænge Afstemningen om Regnskabets Godkendelse ikke var paabegyndt, kunde stille Forslag om, at Selskabets Regnskab og Status skulde undersøges af en autoriseret Revisor med den Virkning, at Decharge ikke kunde meddeles, forinden Undersøgelsen havde fundet Sted, eller det var afgjort, at den ikke skulde finde Sted. Der var derhos foreslaaet, at saadan Undersøgelse ubetinget skulde ske, naar blot en Trediedel af den paa Generalforsamlingen repræsenterede Kapital stemte derfor.

Den Beskyttelse, der herved vilde blive givet Mindretallet, synes imidlertid ganske overdreven. Naar et Aktieselskabs Regnskab forelægges for Generalforsamlingen, affattet og revideret af de Tillidsmænd, Aktionærerne selv har valgt, maa man finde det overordentlig betænkeligt og stridende mod al Rimelighed, at et Mindretal skulde have Ret til at kræve en for et Aktieselskabs Anseelse og Kredit saa nedbrydende Foranstaltning som den, at Regnskabet henvises til en ekstraordinær Revision. En saadan Ret maa være forbeholdt det Fler-

tal, der udkræves for at nægte Regnskabets Godkendelse. Derimod vil man finde det rimligt, at der sikres et Mindretal nogen Indflydelse paa, at den Revision, der vælges paa Generalforsamlingen, besidder de til Arbejdets forsvarlige Udførelse fornødne Forudsætninger.

Under Hensyn hertil har man foreslaaet, at Aktionærer, der ejer en Trediedel af den paa Generalforsamlingen repræsenterede Aktiekapital, skal kunne bestemme, at mindst en af Revisorerne skal være autoriseret Revisor. Valget af denne sker derefter med simpel Stemmeferhed. Man har derhos fundet det rigtigt udtrykkelig at bestemme, at Bestyrelsesmedlemmer ikke kan deltage i Afstemningen om Godkendelse af Regnskabet eller Forslag om ny Revision.

Til §§ 37—40.

Ejheller ved Bestemmelserne om Generalforsamlingen findes det offentlige at have en saadan Interesse, at den kan motivere Indførelsen af udførlige Bestemmelser derom i en almindelig Aktielov. De i Kommissionsforslagets §§ 62—73 indeholdte Bestemmelser har man derfor kunnet væsentlig indskrænke.

Til §§ 41—48.

De paagældende Bestemmelser om Aktieselskabers Opløsning, Sammensmeltning og Konkurs, som er af betydelig Interesse baade for Aktieselskabernes Aktionærer og Kreditorerne, er i det store og hele stemmende med Kommissionsforslagets §§ 74—84.

Til §§ 49—54.

Disse Bestemmelser svarer til Kommissionsforslagets §§ 93—97. Af de stedfundne Forandringer finder man navnlig Anledning til at fremhæve, at man i § 49 har foreslaaet, at Lederne af et udenlandsk Aktieselskabs herværende Filial skal opfylde de samme Betingelser som i § 34 krævet for herværende Aktieselskabers Bestyrelsesmedlemmer.

Til §§ 55—59.

Angaaende de herhen hørende Bestemmelser i Kommissionsforslaget henvises til dettes §§ 85—88. Man har fundet det rigtigt at optage Indholdet af de Paragraffer i Fimaloven af 1. Marts 1889, hvortil Kommissionsforslagets § 88 indskrænkede sig til at henviser. En Del af de paagældende Bestemmelser har imidlertid naturligt deres Plads udenfor Af-